

Bibliaóra – 2021.június 11.

Előfóhász: „Mert az Úr a mi bíránk, az Úr a törvényadónk, az Úr a királyunk, ő segít meg bennünket (Ézs 33,22).” Ámen.

Ének: 50. zsoltár: „Az erős Isten, uraknak Ura...”

Előima

Köszönöm Istenem, drága Uram, hogy Te minden nap ott vagy mellettem és azt mondod nekem: „Ne félj!” Hálás vagyok a számtalan lehetőségért, amikor tanúskodhatok szüntelen jelenlétedről életemben. A Tied akarok lenni Jézusom, és mindig megmaradni szolgálatodban. Senki és semmi sem szakíthat el engem Tőled, utadon akarok járni. Te vagy életem ereje, Krisztusom. Te vagy lelkem győzelme, Messiásom, ahogy a szőlővesző a szőlőtőről nyeri az életerőt. Áld meg Uram ma Igéd bennem, hogy éljek Átala és közösségem számára hasznos és engedelmes gyermeked legyek. Összekulcsolom kezem, és azért könyörgöm, láss meg engem, úgy ahogy vagyok. Könyörgök, fuss elém, hogy érezzem, szeretsz és elfogadsz irgalmad teljes szeretetében. Jóságos Lelked látogasson meg, hogy hitem tudja, Tőled mit várhat. Jézus nevében kérek a bibliaóra áldásaiért. Ámen.

Ószövetségi alapige: Bírák könyve 19,1-10

„Abban az időben, amikor nem volt király Izráelben, egy lévita jövevényként élt Efraim hegyvidékének a szélén. Ez a júdai Betlehemből vett magának egy másodfeleséget. Másodfelesége azonban paráznaságot követett el, és elment tőle apja házához, a júdai Betlehembe; ott is maradt négy hónapig. De a férje útra kelt, elment érte, hogy a lelkére beszéljen és visszavigye. Szolgája és két számar volt vele. Az asszony bevezette apja házába, és mikor az apja meglátta őt, örömmel ment eléje. Mivel apósa, a nőnek az apja, marasztalta őt, nála maradt három napig; ettek, ittak, és ott töltötték az éjszakát is. Amikor a negyedik nap korán reggel fölkeltek, és ő indulni készült, azt mondta a nő apja a vejének: Lakjál jól valami harapnivalóval, és csak azután menjetek el! Le is ültek, és mind a ketten ettek és ittak. Azután ezt mondta a nő apja a férfinak: Maradj itt még az éjjel, és érezd jól magad! A férfi indulni készült, de az apósa addig marasztalta, míg ott nem maradt megint éjszakára. Az ötödik napon is korán reggel fölkel, hogy elinduljon, de a nőnek az apja ezt mondta: Lakjál jól, és maradjatok itt napnyugtáig. Így ettek mind a ketten. Ekkor a férfi menni készült másodfeleségével és szolgájával, de az apósa, a nőnek az apja, ezt mondta neki: Nézd, már bealkonyodott, sötét van, maradjatok itt éjszakára! Beesteledt, maradj hát itt, és érezd jól magad! Majd holnap korán útra kelhettek, és hazamehetsz. De a férfi nem akart ott maradni éjszakára, hanem útra kelt, és eljutott Jebúszig, azaz Jeruzsálemig. Két fölnyergelt számar volt vele, meg a másodfelesége.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A bírák kora már véget ért, de a királyok kora még nem köszöntött be. A névtelen lévita esete a független erkölcsiség példája. Ebben a részben úgy, mint az előzőben sem, már nincs szó az Isten iránti engedelmességről. Romlott kép tárul elénk a lévita személyén és szolgálatán keresztül.

Először is azt olvassuk, hogy a névtelen lévita jövevényként élt. Feltehetően megélhetési gondjai lehettek. A nép – amely a nagy Király nélküli életmódot folytatta – nem tett eleget a törvényben megfogalmazott kötelezettségeinek. Nem járult hozzá tizedével a szolgálataihoz, így jövevény volt Efraim hegyvidékének a szélén. Pedig a lévíták a szentsátor körül végzett szolgálatra lettek elhívva. Nemrég alaposan átolvastuk Mózes III. és IV. könyvét. (ne féljünk bibliaismeretünket feleleveníteni) Első üzenete Isten Igéjének a hivatások őrzése. Megőrizni és megtartani a hivatásokat. Az erkölcsökben hanyatló társadalom egyik jellemzője, a hivatások hiánya. Jövevény a tájainkon a szakképzett orvos és a medikus. Jövevény a tájainkon a szakosított pedagógus, és nagyon kevesen választják a tanári szakmát. Jövevény a tájainkon a lelkész. Egyházunkban lelkészhiány van. Az erkölcsi hanyatlás első jele Izráelben, de Szlovákiában is, hogy hiányoznak a hivatások.

Másodszor arra leszünk figyelmesek, hogy a lévita hűtlen lett. Másodfelesége van, vagyis házasságon kívüli kapcsolata. Lehet, hogy ez volt abban az időben az általános Izráelben. Mint ma sok esetben Szlovákiában is: „együtt élünk, nincs szükségünk arra a darab papírra.” Azonban egy lévita nem viselkedhet így. Sőt még másodfelesége sem, aki mellette élt, hogy paráználkodva megharagszik és távozik a lévita mellől. Az Úr nélkül élő nép és az Ő szolgálói otthagyják szolgálati helyüket és inkább eliszkolnak, hogy a másodfeleség után menjenek. Milyen módszer ez? Így kell oldani a magánéleti problémákat egy órállónak? Sokszor így oldjuk mi is. Megharagszunk, elmegyünk, de nem ismerjük fel a bűnt és nem ismerjük be az életünkben a céltévesztést. A bűn ugyanis céltévesztés. A bűnbánat helyett ráolvasó módszert alkalmazunk, még mi is, szolgálattelvők. Így könnyebb! Így jobb! Mert mindig van kit hibáztatni. Mert mindig van kit gúnyolni. Mert könnyebb elmenekülni.

A hivatásban élők sajnos elfelejtik, hogy a magánélet, amely összefügg a bűnnel, az nem egyéni ügy. Amikor egy hivatásbeli züllött és zülleszt, akkor hatalmas a felelőssége. Lelkipásztorként, lévítaként, presbiterként, orvosként, tanárként naponként önvizsgálatot kell tartanom: „Csak engem érint, amit gondolok, mondok, teszek és elmulasztok Isten közösségében? Csak az én bűnöm? Csak az én példám? Csak az enyém? A bűn természete az, hogy teljesen leépít egyént, családot és társadalmat.

Mit látunk? Az apósánál megjelenő lévita mulat, ünnepel, kap, hát eszik és iszik három teljes napig, pedig... A feddő találkozásnak az alkalma ünneppé korcsosul. Az após és a lévita együtt esznek és isznak, és szinte napról napra

meghosszabbítják ünneplésüket. Mert mindig van ok és indok az ünneplésre. Mindig van ok az ivásra. Találunk rá alkalmat. Amikor bűnbánatot kellene tartani és visszafogadni, rendezni a kapcsolatot, akkor mi az ünneplésre találunk okot.

Kész-e a mi életünk Jézust választani ma, drága hivatásban élők? Kész-e a mi szívünk az Igéhez vándorolni a szél sodorta üres felhők közül? Kész-e a mi életünk elhagyni a semmittevő ünnepléseket, amikor csak simítunk, de nem őszinte bűnvallás történik. Isten törvényének a hármasságnak van szükségünk: családnak, népnek, gyülekezetnek, bibliakörösöknek és személy szerint nekem is. Ha nem lesz az Úr Igéje tükör, fék vagy épp ösztöke Kálvin János szerint, akkor végünk van. Jézust nem befolyásolta mások véleménye, és nem is hasonult senkihez. Jézust egyedül az Atya akarata mozgatta. Jézust látva indul az emberben a valódi kontroll. A tükör: igen ilyen vagy. A fék: igen állj meg végre. Az ösztöke: igen, mozdulj, menj és változz abba az irányba, ami Istenre mutat.

A névtelen lévita eljutott Jebúszig, eljutott akkor még a pogányok városáig, Jeruzsálemig. Odaért, mert függetlenítette magát apósától és véleményétől. Jézus szintén eljutott Jeruzsálemig, de ott összeforrt – összeért a népéért végzett szolgálata Isten akaratával minden ellenére. Ő betöltötte a törvényt, a sok bűnt testében vitte fel a keresztfára, amint jelentette tanítványainak: *„Ettől fogva kezdett Jézus nyíltan beszélni a tanítványainak arról, hogy Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia (Mt 16,21).”*

A mennyei döntés mögött: KELL, ott vannak a te bűneid is. A mennyei döntés mögött: „KELL”, ott vannak a te magánéleti problémáid is. A mennyei döntés mögött: „KELL”, ott vannak a kegyelem és szeretet áradó jelei. Ne feledd, sohasem függetlenítheted magad attól a Krisztustól, Aki szeret és elfogad úgy, ahogy vagy. Gondozzon és ápoljon mindennap az Ő bölcs és értékes szava. Az élet beszéde, mert Benne élet volt, van és lesz.

Közének: 172. dicséret: „Szűkölködünk nagy mértékben...”

Újszövetségi alapige: Apostolok Cselekedetei 20, 1-6

„Miután megszűnt a zavargás, magához hívatta Pál a tanítványokat, bátorította őket, és elkészönve tőlük elindult Macedóniába. Bejárta annak tartományait, számos beszédben intette őket, majd elment Görögországba. Három hónapig tartózkodott ott, mivel azonban a zsidók merényletet terveztek ellene, amikor hajóra akart szállni Szíria felé, úgy döntött, hogy Macedónián át tér vissza. Elkísérte őt a béreai Szópatér, Pirrosz fia, a thesszalonikaiak közül pedig Arisztarkhosz és Szekundusz, a derbéi Gájusz és Timóteus, valamint az ázsiai Tükhikosz és Trofimosz. Ezek előre mentek, és Tróászban vártak rájuk. Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után elhajóztunk Filippiből, és öt nap múlva érkezünk hozzájuk Tróászba, ahol hét napot töltöttünk.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Miután helyreállt a közrend Efézusban, Pál hívatta a tanítványokat. Nem tudjuk, hogy „házi őrizetben”, vagy épp bujdosóként élt Efézusban, de az biztos, hogy a tanítványok az utolsó pillanatban is bátorító, feddő és vigasztaló szavát hallották. Úgy köszönt el, hogy volt szava Krisztus követőikhez. Lelkükre beszélt, erősítette őket, hogy maradjanak hűek Megváltójukhoz. Legyenek méltók saját elhívásukhoz (Ef 4,1), amelyet Isten népe körében kaptak.

Efézus – sok páli levél keletkezési helye. Efézus – Itt töltötte Pál apostol szolgálatának nagy részét, és így szolgálata vége felé. Illik bátorítani és útmutatást adni. Illik feddni és inteni. Úgy illik, hogy végső szó jogán elmondja és elköszönjön a közösségtől. A tanítványi csoportnak intézi szavait. Szinte a presbitériummal beszél. A szolgáló tanítványokkal kommunikál. Majd Macedóniába megy. Pál apostol tudja, hogy mit illik és mit nem. Pál apostol tisztában van vele, hogy lelki vezetőnek nem menekülnie kell a közösségből, hanem elmenetelekor kell, hogy legyen szava, biztató, feddő, értékelő, továbbmutató igei közlése.

A következő helyszín Macedónia. Számos tartományt látogat meg. Sok mindent hall és sok mindent tapasztal, majd hozzászól. Pál apostol tudja, hogy Ige nélkül és igehirdetés nélkül nem járhat a vándorprédikátor. Isten a szájába adta a szavakat és bizony helyre rak dolgokat. Pál a beszédben példa. Helyre rakja a Macedónia tartományaiban élő keresztyéneket. Int, fedd és tanít.

Milyen jó látni, hogy Pál apostol nem halkul el, amikor beszélgetnek. Milyen jó hallani, hogy Pálnak van szava a közösséghez. A kificamított, beteg hitet erősíti. Krisztus megismerésében viszi előbbre a közösséget. Nem kiállt, és nem lármáz, hanem prédikál. Nem erkölcsöcsöz, hanem útmutató. Igét hirdet. Igével teli ajka szólásra nyílik. Megnyílik a Lélek előtt, hogy Ő adja szájába a szavakat. Így prédikálni, nem magunkat ajánlani. Jó lenne így szolgálni, hogy Krisztus illata terjedjen közöttünk.

Végül Görögország, Hellász földje. Három hónapi szolgálat után továbbáll. Egyenesen szeretett volna Szíria felé haladni, de az útvonal és az útiterv megváltozik. Van rá ok. Az ok halálos veszély. A kémek, saját vérei, a zsidó származásúak életére törnek. A született farizeust, de Krisztus által átformált testvért, tanítót, prédikátort, meg akarják ölni. Így az útvonal teljesen megváltozik. Nagykanyarral ér vissza Jeruzsálembe.

A nagykanyar. A vargabetű az életében. A halálos iramban végzett szolgálat. Nem lehet arra, megyek hát erre, mert az Úr elkészítette a kimenekedés útját. Erre vagy arra, így vagy úgy, de a Seregek Ura hű szolgáját el nem hagyja. Pál apostol nagykanyarral tér haza, és megtapasztalja, otthon van.

Milyen sokszor nem tudjuk felmérni a halálos iramban végzett szolgálat súlyát. A „Lélek utasítására” azonban van más út. Mindig van: „Tovább, tovább.” Isten

garantálja ezt. Ahol egy kapu bezárul, ott a másik megnyílik. Ahol egy kapu zárva marad, ott a másik megerősödik. Pálnak nem kell harcolnia. Pálnak nem kell másképp döntenie, mert az őriző Pásztor döntött. Van út Szíriába, van út Jeruzsálem felé. Más út is létezik nemcsak a tengerparti. A szárazföldön is odajut az ember, ahová kell, majd felül a legközelebbi hajóra, ha „tisztá a levegő.” Mindig van másik lehetőség. Soha ne feledd el, drága testvérem. Van és lesz. Isten elkészíti, sőt már rég elkészítette. Mindig van más út, az igazi, valóságos ösvény. Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet, ha Ő vezet, nincs mitől félned.

Zárásként Lukács megállt az útleírásban és felsorolta a szolgálattevőket. Pál apostol a csapatmunkát kedvelte, ami éppen missziói útjai során vált nyilvánvalóvá. Első helyen a béreai Szópatért említi. Sokan összekapcsolják őt a Római levélben szereplő Szószipatrosszal. (Róm 16,21)

A nevek és a mögötte lévő helyszínek bizonyítékai annak, hogy Pál szolgálata, hitben járó munkássága Kis-Ázsiában, Görögországban, Macedóniában meghozta a gyümölcsét. Az Ige terjedt és növekedett az emberekben és az emberek által. De ezek a személyek nem azért vándoroltak vele, mert követték őt akárhová ment, hanem megbízott szolgálatuk volt. Bizonyára az ő feladatuk volt átadni a jeruzsálemi gyülekezet számára a begyűjtött adományokat az egyes közösségekből. A keresztyén vezetők nem hagyták el őrhelyeiket, hanem egy bizonyos időre elszakadtak tőlük, hogy teljesítsék megbízatásukat. Ők viszik Jeruzsálembe Bérea, Thessalonika, Derbé, és Ázsia provinciáinak hálaadásuk gyümölcsét. Hálát adnak és segítik a nehézségekben élő jeruzsálemi közösséget. Hajóra szállva nem Pált követik, hanem Jézus parancsolatának tesznek eleget: *„amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást.”* (Jn 13,34) Milyen jó látni a Krisztushoz való tartozást. Milyen jó látni, hogy nem Pál apostol hízelgő társasága, udvari köre ez a kilenc személy, hanem Krisztus tanítványai mind, akiknek a tarsolyában ott lapul az egész közösség megbízó levele és az az adomány, amely hittel és szeretettel erősítheti a jeruzsálemi közösséget. Ez nem szemfényvesztés, ez az igazi ragaszkodás Krisztus népéhez. Ez a kilenc testvér egyszerre csak a misszió gyümölcséből kiemelkedik, és válnak a misszió közvetítőivé. Gyümölcsökből táplálókká válnak. Gyümölcsökből etetőkké formálódnak. Madárfiókákból önálló „sasok, akik futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el. Mert ők az Úrban bíznak, akiknek erejük megújul (Ézs 40, 27-31) Ámen.

Utóima: Imádkozzunk azokért a helyekért, ahol felnevekedhettünk. Jusson eszünkbe szülőhelyünk, és az a közösség, ahol Krisztust plántálták a szívünkbe. Emlékszel a te hitbeli életed Pál apostolára? Emlékszel arra a lelkipásztorra, aki csendben, szelíden oltotta életed Krisztus ágába? Imádkozzunk olyan tevékeny testvérekért, akik kegyelemből hit által élnek, és erről bizonyosságot tesznek. Imádkozzunk saját javainkért, hogy meglássuk a szükségben szenvedőt, és ha

bennünket küld az Úr, akkor „*Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb.*” (Mt 6,3)

A saját missziói útjaink során gondoljunk Jézus tanácsára: „*Ha pedig valaki egy mérföldnyi útra kényszerít, menj el vele kettőre.*” (Mt 5,41) Adakozásunk önkéntes jellege mindenkor maradjon meg: „*Aki kér tőled, annak adj, és aki kölcsön akar kérni tőled, attól ne fordulj el.*” (Mt 5,42) Sohase felejtjük el, hogy mit kaptunk az Úrtól.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Ő ekkor így szólt hozzájuk: „Hát ti kinek mondotok engem?” Péter így felelt: „Az Isten Krisztusának”. (Lk 9,20).” Ámen.

Ének: 198.dicséret: „Ti keresztyének, dicsérjétek Istent,...”

Dora Rappard

CSAK A KEGYELEM

Támasz nincs velem – csak a kegyelem.
Semmi más nem tart meg engem,
mint törött mankó hagy cserben,
s csak a kegyelem marad énvelem.

Mit érek magam? Mind haszontalan
amit tettem és elértem;
Megrontotta bűnöm, vétkem.
Védő nincs velem – csak a kegyelem.

Isten jósága, Jézus halála,
Szentlélek-adta új élet –
más nem adhat békességet
nékem idelenn! – Csak a kegyelem.

Boldog, ki bűnnel győztes harcra kél.
megtisztul Jézus vérében,
győz a Bárány erejében
s zengi szüntelen: Csak a kegyelem...

Ahogy sebzetten, észrevételen
őz rejtőzik sűrűségbe,
roskadok le Hozzád térve,
s gyógyír nincs velem – csak a kegyelem.

S bár az ősz gonosz támad, ostoroz –
kárt lelkemben hogyan tenne!
Betakar Isten kegyelme!
Csak az van velem! – Csak a kegyelem.

És ha fájdalom terhét hordozom,
ha sötét, mély völgybe érek,
ott is kísér tiszta fényed.
Más fény nincs velem. – Csak a kegyelem.

Hadd énekelem: Csak a kegyelem!
Elég életre, halálra,
elérni örök hazámba!
Elég szüntelen. Csak a kegyelem.